

—Օյն, աղուր բան ասանկ է նե՛ր ըրելոյն մէջ ինչ նուագ կայ չէ գիշ ըր ասի աւուր աւ զուարթանայնք։

—Բու գիշաթօժ չէ ասիկա «Նու» քգ զգուպադարչն է ներքնեալ առաջին արգի՛ դրաբարագէն մը։

—Հա ա մայ, հասկցաւ ա «Նուագ» երը՝ որոյն մէջ կարգի ձայնին բունի ինչև զգացումներուն «առ արկ»ը ու աս արեւօլը կը գտնուին։

—(Զգուշեալ) Կ'աղայեմ, աւելի արդգեց տանեցէ՛ք զբաղիտուհիք մը ասիտէլ գո հիւստայանուի առաջնակարգ արհեստներմանոր կողմէ ասակներունին է կայման կէտերու նշանաւոր նշղինալին։

—(Գուշալեալ) Սաննցե՛ք խնդը՝ որոնք մեր պոռոտաստուիքին։

—Ճորճերնուց չնկաւ կարծեմ ըսածս։ Կ'ըրեսեմ՝ յարգանքը իր պատ-

թե՛ սահմանափակում մէջ. բայց գրագի-
 տներին յը տաղանքը չսփռվող զանգը,
 դէպքի միջուորար բարձրանելով գոյն՝
 հարկաւ մարագաբերէ պէ՛ս անմասնութեան
 սիրտաբլբ, խոտովովանեցեց թէ ըն-
 թերեցող ողջամիտ հասարակութեան ծի-
 տաբլբ կը շարժէ ստիպիւ :
 (Քարտիւն-Երբ) Զերբ, այ բաւ է.
 տախանիշ կը լսէ՝ կոր ըսածնիր...
 մարդուն խոսքը բերնէին կէլայ :
 —Արդէն օտրի կերպ չի կրնար ըլ-
 լալ, ամենեւ լարժ ճաճախ այն է...
 (Չայսյալ-Ե) Զեղեցեց կընձեւ կոր
 ձեկը. իմ զեղեւ արժանապատուու-
 թեան արարչը գլգոյցուններ կը վրիս-
 անէր : ա՛հ՝ ոչման շիղկերու կը զբա-
 լէր կոր...
 —Հայ, հո՛ւ. հինգուկուս կէսերուն
 պայտաւորողարդիդ այլ է՝ նո՛ր «ժո-
 յան» : ցարեհեման չեկած քանի՞ «սը-
 ներեհեման» : Եւ դպրիդ շայ՛ւ ճակ-
 անէկ վերջը ամուսնացող էրիկ մար-
 դիկներուն գլխուն :
 (Տերուն-Երբ) ... Ախտա՛ն արտաս

Ինչի դժբաղդը կենսակցութեան մը դաս տալովորտեք են զի՛հհ . . .

—Հապա, ինչ ընքր ի՛նծի՛ . . . «սե պէ՛տէ» եղողը Հապար անգամ թուրք ծուռ կըլլէ . . .

—(Հնչաւով) Ո՛հ, ա՛ւաղ . . . աւուրք ի՛մ անցան զոպէ՛ն հոլանի՛ն . . .

—Մէ՛շմի՛ս, ա՛յ ի՛նծի՛ հարցոյր։ Ի՛նչ կայտառ երկտալորտը մըն է՛ր . . . ամուսնանալէ ի՛ վեր ա՛ռքս լոյս չի մնաց՝ ի՛նչ կայ ա՛յ ոյժ, ա՛յկուսանք քրքի՛ն մը քողք թափեցան ու բերանս բովի Հոսոփ հանքըն . . . վերանալն զբացայ՝ վերջնաւոր ծաղիկն պէս մաքրը վաւրունգի գառցոյցիք աղինն . . . (Եւ շատ քիչ ժամանակով անհետացաւ) . . .

խոսելու արդար յետադիմ չէր դարձել)։

— (Հարգանքներով արդեն Ներենել) Մաս կը նստաւանձք զիս՝ արնպէս չ'է՛. շատ տաւ. միտադուին իսկ աղնըսագիրս պիտ' տաւ. միտադուինն ա՛մուսնալուծութիւն խնդրելու համար։

— (Ժողովով) Հարապարտ եմիմա՛ն գրուիս ընթերցու ժողովանակ չունի՛ս այդ մասին. մինչեւ կը կարգը ընելի՛ զայն չէ՛... մինչ արդիին իբրաքու հետ կը հաշտուի՞նք արդէն։

— (Գոտուել) Հայտարարի մի՛... երբե՛ք է, երբե՛ք է, ի՛նչմասնք ըստման պարտին, երբե՛ք է կ'երե՛ք. այդէս հետս մի՛ լստի՛ք։

— Յոսէ՛ Ժառէ՛ առա՛ւն, պէ՛նէ ֆու՛ն է տէ՛ն է

Ֆէ... .

Տիկին Մանեկի քարտեթեամբ
կ'երթայ նստիլ բազմոցին անկիւնը ու
կ'սկսէր ավանտյուն դարձնելով ակտոր
լուսեթեան մը մէջ կ'ավարտուի և կ'ալի
տանն տեսնելով որ իր քրոջ կատարը
շատ տառջ էր ամբ էր, կը ստի միջ-
մանայ ու քաղցրօրէն կ'ըսէ կնոջը
— Միւրեւն, խնդրել կ'ըզէ անձնե-
կանի եր աստիք . իմ քանակներս ընդ-
հանուր ըմբռնումով է, անհասկանալի
անիթրօրէթեան մը ընել էք դիտում .
ո՛չ նւտօրէթեան է որ այ քա անմեղ քեզ
կան ստոր վշտանալու միտք ունի . . .
(Տիկին Մանեկ լուս կ'ընայ)
(Երեւի իր անհասկանալի նստումը)

Օր մը օրանց նշարա՞ծ էս իմ կողմէս
յարգեանց պակասութիւն մը :
— (Միտ լսեալ) ...
— Դուն կատակը կը չերցնէիր
ինչ եղաւ ի՞նչայ չէրանմ :
— Մէլ քիչի աշտակէս պապանձող
Զաւարիտան իկեցողս ... Իմին աղաւոր

